

Μί βαρύν δὲ τόνον εἶπε κί ὁ παππάς τῆς Νυμφασίας ὅσον ἀνύμφευτον νυμφίον τῆς παγκάλου ἔξουσίας πῶς τὴν πίστι του ὁ θρόνος ἐν γυρεύη νά του βγάλῃ μὰ πάλυ τὸ μούτσουνο του ἔξετιμησαν αἱ Γάλλοι, κί' αὐτὸ πρέπει νάην πάντα μοναχῇ παρηγορᾷ ὅσον Ἐθνάρχη, ὅσον λιβέντη, ὅσον ἀρέντη τοῦ Μωρηά.

Εἶπε ταῦτα τὰ σπουδαῖα ὁ φιλόγαλλος παππάς προμαντεύσας Βασιλίαν καὶ λαὸν ἀνατροπᾶς, τότε δὲ μετὰ μεγάλης προσερόντης φωνῆς μὲ τοῦ δήμου Νυμφασίας παππαδιᾷ Γαλλεμανῆς, πού ὠμοιάς καθ' ὅλα με τὴν Δάκρη τὴν Ἰωάννα, κί' ἀνεσκέρα Νυμφασία, Καρκαλοῦ καὶ Δημητσάνα.

Κί' ἀνεόθησαν ἐξάλλος νίσι, γέροι καὶ παιδιᾷ :
ἘΖήτω Ζήτω κί' ὁ Ἐθνάρχη κί' ἡ Ζάν Ντάρη ἡ παππαδιᾷ .
Πλὴν μὲ λόγους τὸν Ἐθνάρχην ἐξέριβητε μεγάλους κί' Ἦγουμένισσα Βαρθάκη, λιμαδόρα φωνακίου, ὅταν ἔξαφνα προσῆλθε καὶ κοπάδι ἀπὸ Γάλλους καὶ ἀντήχησαν τὰ περίε μὲ τῶν Γάλλων τὰ κλύ κλύ.

Τότε γδούπος τὴν καλὰδα συνειλόνησε βαρῆς...
κλύ κλύ κλύ κί' αἱ Γάλλοι σκούζου, βίβι λὰ Φράνς κί' ὁ Θεωδ-
κλύ κλύ κλύ καθένας Γάλλος ξεφανίξει παραφόρος, (ρῆς...
βίβι λὰ Φράνς πρὸς τὸ κοπάδι ἀπαντᾷ κί' ὁ Κωνητῶρος...
κλύ κλύ κλύ φωνάζου πάλι καὶ σιμόνου πρὸ κοπτά
κί' ὁ παππάς τῆς Νυμφασίας βίβι λὰ Φράνς τὸ ἀπαντᾷ.

Τούτων ὅλων γενεμίον με πολλὰς καὶ με πολλοὺς ἔπεφην ὅτ'α Λαγκάδης ὁ φωστῆρ τῆς Καρκαλοῦ, μόλις δὲ τὴν γῆν προσεῖε τόση δόξης πατριῆς ξεσοβερκάθη μὲ τὸ ζήτω πᾶς ἀντάρτης πατριώτης, κί' ἀνεκρούθη δι' ὄργανου ἐγχωρίου μουσικῆς ὁ γεργῆς τῶν Γάλλων ὕμνος, ἡ γνωστῇ Μασσαλιώτης.

Καὶ τὸ πλῆθος ἔβρουγχε ἀχαῖρε χαῖρε, Καρκαλοῦ, χαῖρ' Ἐθνάρχη, πού λυγίσαι σὰν τὴν πάμπι τοῦ γιγλοῦ.
Κί' ἔδω μέσα ὅτ'α Λαγκάδης τοῦ Καρνοῦ πολιτικῇ γαλθανίει καὶ θεριμνίει τὸς νερούς καὶ τὰς καρδιάς, καὶ τὰ πάντα πέρα πέρα ἔκοκκίνιζαν κί' ἐκεῖ κί' ἐκουμάτιξ μακρόθεν ἰθρυβῆς ζουρλομανούας.

Λόγος Σουρή ὅτου «Παρνασσῶς» τὸ βῆμα ἄπαγγελθείς χαρὲν τῶν νέων ἑορτῶν, πού ξέρεε ὁ καθέας.

Ἐγώ, συντάκτης τοῦ ΡΑΜΗΟΥ, νεώων ἐκ στιχεφόρας κί' εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν γυρίζων κουτουρού, μεγάλως ἐκτιμῶν αὐτάς τὰς ἐπισήμους ὄρας τροχάδην ἴπῃα κί' ἐκοφα βελλάδα τοῦ χοροῦ.
Κί' αὐτῇ πού τώρα βλίπτετε ὅσοι παρόντες εἰσθε εἶναι ὀικῇ μου, κτῆμά μου, καὶ μὴ σταυροκοπήθε ἂν δὲ κανεῖς ὅτους λόγους μου δικαίως ἀπιστήση τὸν ράπτῃν Ἀιδονόπουλον ἄς πάη νά ῥωτήση.

Ἐκεῖνη δὲ τὴν θαναικῇ κί' ἀγύριστη βελλάδα, γνωστὴν καθ' ὅλην τὴν ἐντὸς καὶ τὴν ἐκτὸς Ἑλλάδα, πού τόσην κλείνει μέσα της μεγάλῃν ἱστορίαν, ὅτῃν νέων Ἐθνολογικὴν τὴν ὄνω Ἐταιρίαν, τὸ δὲ καινούριον φράκ μου, πού εἶναι τεραρικό, εἰς ὅσους τὸ χρειάζονται τὸ δύνω μὲ τὸ νοίκι.

Τους Παρνασσείας μὲ χαρὴν παρατρῶ τριγύρω καὶ κοῦρηται διάθεσις μεγάλῃν μὲ τοῦ δέισου.
Ὡς σήμερον αἱ σχέσις μου μετὰ τοῦ Παρνασσῶ ἔφισκονται εἰς ὁμαλὸν τὰ μάλιστα σημείον, πιστεύω δὲ πῶς φιλικαὶ θά εἶναι μέχρις αὐτὴν ἔτησιαν συνερόμην ζήτηση τοῦ Ταμείου.
Ἄν δὲ ποτὶ ὁ Περικλῆς, τοῦ Παρνασσῶ κλητῆρας, πολὺμηρ νάλη σπῆτι μου μ' ἀπόδειξιν εἰς γέρας, ἴπω κί' ἐγὼ τὰς γεράς μου γκατὶ ἀνευρηθίως ἀπὸ τοῦ ζυλ' ὁ Περικλῆς θά γίνῃ Περικλῆτες.

Ἦπῃρην ἄλλοτε καιρός, πού λέγαμι κί' ἐμείς ὅτι κί' αὐτὸς ὁ Σώλλογος θά πάη τοῦ κακοῦ, πῶς εἶναι καὶ τὰ μέλη του σὰν Ἀρσεναίτι Μῦς, πού θηλυκὸν χρειάζονται ἀντὶ ἀρσενικοῦ, τοῦτέστι πῶς γιὰ Παρνασσῶς κοκκοῦσι δὲν τοὺς μέλη καὶ καθὲ λόγιώτατος κοκκῶνα νύρη θίλει.

Ὅμως αἶρα ὅπως πρὶν κί' αὐτοὶ δὲν κοπανίζου, μὴδὲ κινάνας φαίνεται νυμφίος λυσσαλίας, καὶ σήμερ ὅτῃν Παρνασσὸν ἀρόβως ἀλωνίζου κί' αἱ θυγατέρες αἱ γνωσταὶ τοῦ ἀνω Βασιλείου.

Ἐδῶ κί' ἐκεῖ ἀπίστειλε ἀγγίλιους παρηγόρους κί' ἐτάσις κί' ἐπίοσις τοὺς Παῖδας τοὺς Ἀπόρους, κί' ἀκόμη τοὺς εἰδοῖας νά παίζου μ' εὐκολίαν τὰ φλουγκιχορο, τὰ βόμβαρδα, κί' αὐτὰς τὰς κλαπαδόρας, κί' αὐτὰ ἐξεκουράθησαν ἀπὸ τὴν συναυλίαν κί' ἔχειροκράτεσι τὸ κοινὸν τῆς φιλομούσου γωρῆς.

Καὶ τῶν χρεῶν ἐπλήρωσε τὰ τοκερρωλούσια, ἡ δὲ περιουσία του ἔβρόντα μετρητῇ, καὶ γέυματα ἰδοῦντο ρωμαντικὰ κί' ἐτήσια, εἰς τὰ ὅποια ἔτραγα κί' ἐγὼ ἀπληροῦσι.
Καὶ κόκκαλα ἰσρηγόντο εἰς ἕνα κί' ἄλλον σκύλο καὶ πάντοτε ὅτ'α γέυματα ἰδοῦσι καὶ ζύλο, ἵνα ὁ λόγος πληρωθῇ κί' ἔμεινα τοῦ σαλιέρη πῶς καθὲ γλίντι τῶν Ρωμηῶν τελειῶν μὲ στήλιζι.

Διέψισε τοὺς αἰωνοὺς συγγρόνων κρηφτῶν καὶ ὀθ' ἐκθίσεις ἐκαμὲ ἀνθῶν καὶ φυτῶν, πού τόσα ἐξέτιθησαν λαχανικὰ κί' ἀπῆγανει καθὼς καὶ ἄλλα πᾶμπολλα μαρούλια μὲ τῇ ριγανῇ. Σακκούλαις σφιτοχέρησιν ἐκ βαθεῖς συνεικνῆσι κί' ἀπροσδοκῆτων ἀγαθῶν ἔγυθη μυριάς, κί' ὁ μαρμαμῆνος Παρνασσῶς ὀργήγορα ἐκκίνισε καθὼς τοῦ Γραμματέως του τὰς ὄς παρειαί, καὶ μ' Ἠρακλείους ὀναμιν ἰσθικῶς κεράλι κί' ἔχόντρηνη σὰν τὴν καλὰ τοῦ Λαμπροῦ τοῦ Μιχαλί.

Ὁ δὲ Κοκκίδης, τῶν καλῶν γενναίως στρατιωτῶν, τοῦ λιμαδόρου ἀδελφοῦ καὶ λιμαδόρου πρώτης, ἐμάχησε τὸ σθένος ἐν μηχανορραφίᾳ αὐτοῦ τοῦ νέου εὐαγροῦ καὶ σεβαστοῦ κτιρίου, ποῦ τὸς κῶσμος ἐρχεται εἰς λόγους ἐν τρυφήνῃ καὶ καθὲ τὸσο γίνεται καὶ χαλαρώμας Κυρίου, καὶ ἀρετικῶν καὶ θηλυκῶν χορεύει σκυλελόγι καὶ περὶ πίστεως λαλοῦν σπουδαίῳ θεολόγῳ, ἀκούει δὲ τὴν διδαχὴν ἐν σιωπῇ καὶ τάξει ἢ καθὲ θρήσκα τοῦ συρμού μὴ βροῖξῃ καὶ μὴ σταῆξῃ.

Καὶ συναυλία δίδονται καὶ συναναστραφαὶ καὶ κῶδεται καὶ ἡ τράπουλα, μπιζίκι, μῆκος, πρέφα, μὰ καὶ γυναικίαι κάποτε ἀκούονται σοφαί, ὡς ἡ Παρὲν ἢ Κεχαγιά, καὶ καθὲ Γενοβίφα, καὶ ἴδιον φῶς ἀληθινὸν ἠλεκτρικὸν καὶ σπάνιον καὶ πνεῦμα παρὰ γυναικῶν ἐλάθωμεν οὐράνιον.

Ἄλλ' ὅμως καὶ ὁ Διάδοχος καὶ βέκτης Κωνσταντίνος ὡς τακτικὸν τοῦ Παρνασσοῦ ἀνεκπύρηθη μέλος, καὶ ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμα τῶν τελευταίων καὶ ἐκείνος καὶ μία, δύο, ἀλατρί, ἐπίπραν ὅλα τέλος.

Καὶ Σωματεῖα πάμπολλα τοὺς φίλους των ἐπίσταν ἐν ἔθῳ ἀντιπροσωπῶν ἐκ τῶν τετραπεράτων, καὶ νὰ περάσουν οὐρεα καὶ θάλασσαν ἤχησαν μὲ τὸν σπουδαῖον κίνδυνον νὰ βγάλουν πάντερὰ των. Δι' ὅσα ὅμως ὑποστοῦν λεπτὸ δὲν θὰ τοὺς μέλη καὶ ἀμείως ἐπιλήθοντες θὰ γίνουσι τοὺς καμῶτος, ὅταν ἴδουσι τὰ μούτρα μου, τὰ μέλη, τὰ μὴ μέλη, καὶ τὸ μονόκλ τοῦ Κωντουμά, τοῦ νέου διπλωμάτου.

Μικροὶ μεγάλοι ἔχασαν Παρασκευὴν καὶ Τρίτην καὶ τὸν Σοφοῦλην ἔχοντες μαζὶ μὲ τὸν Πολίτην, ἀρχισιτίτην ζηλωτῆς καὶ γνώστας οὐ τυχαίους, θὰ πᾶνε ἄσπῃ Ἀκρόπολι νὰ κἀνοῦν τοὺς ἀρχαίους, ἐκεῖ δὲ τέλος θὰ γενῆ καὶ ἡ ρωτογραφία των μὴν τύχη καὶ λησμονηθῆ ἵστὸ μέλλον ἢ σοφία των.

Ἄφου δ' ἐκεῖ ζωγραφηθῶν ἀμείως τὴν ἐπαύριον θὰ πᾶνε τὸν ἀέρα των νὰ ἀέρουν εἰς τὸ Ἀύριον, ποῦ ὁ Κζμπας ἐξώδεξε νὰ γίνῃ καὶ καμῶρα γὰ νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὴν ἡ σάρα καὶ ἡ μάρα, καὶ θὰ γυρίσουν ἀπ' ἐκεῖ μὴ λαμπαδηροῖαν ἔμπροσ καὶ ὀπίσω οὐρόντες πηδῶσαν μαγαγάρια.

Ἐν τούτοις μετὰ λύσης μου παρκτηρῶ μεγάλης πῶς ἐβγαλε διάταγμα ὁ Λάμπρος ὁ Μεγάλης, πῶς ὅστις θέλει αὐριον ἵστὸ γέυμα νὰ τὸ στρώσῃ ἀντίτικτον δεκαπεντακτον ὀρεῖται νὰ πληρώσῃ.

Ἄλλως δὲν γίνεται δικτὸς ἵστὸ Παρνασσὸ τὸ γέυμα ὅσον καὶ ἂν ἔχη τάλαντον, ὅσον καὶ ἂν ἔχη πνεῦμα.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Γερμανεῖται, ἐγ' ὅμως ἀπ' ἑτέρου εἰ' ἄλλου διατάγματος ὀρεῖω νεωτέρου πῶς ὅσοι σὰς ἐλύσασαν ἀπόμει μὲ τὸς στίχους των, ὡς καὶ ἂν Ρωσοῖδες ἀείδει μὲ τὸς ἀγροῖες ἴχθους των, αὐτοὶ κατὰ συνήθειαν γνωστὴν καὶ παλαιὰν ἀφεικτικῶς πρέπει αὐριον νὰ φᾶνε ζωριά.

Οὐχ ἴητον μὲ τοὺς προῦχοντας καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους, αὐτοὺς τοὺς πολυπλάνητας καὶ δυστυχίεις ἀνθρώπους, ἐκῶστος τοῦ Παρνασσὸ ὁ κῶσμος ἀφῶν, γιὰτι καὶ ἐκείνη χάρισμα θὰ φᾶνε ἅν καὶ ἔμας, καὶ ὁ Κουσαλέξης ἀπὸ χθὲς δὲν παύει νὰ πληρῶνῃ γὰ νὰ δειπν' ἀσούστα καὶ ἀναυλοῦς ἐκδρομάς. Καὶ ἂν ἵστὸ Τραπέζι ἐξαρνα ἐνεκῆψον σωρηδὸν καὶ τὰ σοφὰ Γερμανικά καὶ τᾶλλα Ἰνστιτούτα, τότε θὰ πῆ καὶ ὁ Γερμανεῖταις ἡμιθνήεις σχεδὸν : « Ἢλι λαμὰ σαβχχθβανι, ποῖς τᾶφερι καὶ τούτα ; »

Αὐτὰ καὶ ἄλλα λέγονται πῶς θὰ συμβῶν ὡς τὸσο, ἐπρεπε δὲ καὶ ὁ λόγος μου μακρύτερος νὰ ἦτο, ἀλλ' ὅμως θέλουν ἀπ' αὐτὸν ταῦτιτὰ σὰς νὰ γλυτώσω τὴν ἐπαρξιν τῶν ἐρωτῶν τοῦ Παρνασσὸ κηρύτω.

Καὶ ὀλέγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἐμπρὸς εἰς τοῦ Κατοῖμπαλι, ποῦ εἶναι μία τρέλλα... ἐκῶστος ἐκομίσθησαν μυρίζοντα καπέλα, καὶ τὸ κεφάλι καθενὸς σκορπίζει μυρωδιάς, ὅπου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν λιγνόνται καρδιάς, καὶ φεγῶν τὰ μικροῦτα καὶ ὅλα τᾶλλα τέρατα, ὅπου μὲ ἔρχονται καὶ ἔδω ἀπὸ τὰ τετραπέρατα. Ἴδου καπέλα μὴ φορὰ μία καθενὸς κεφάλι... ἔμπροσ εἰς τοῦ Κατοῖμπαλι προσητὸ τὰ πάριον ἄλλοι.

Νεοὶ οριζας, καφῆνες τοῦ Γιάννη Μουρομίτη, ἵστὸν Πατισίων τὴν ὁδὸν, Λεβίθη συνουκία... φιλάνου γλῶσσα ἐκλήρα ἐκεῖ δὲν σὲ παρᾶται, ἐκεῖ ἀθανατος καφῆς καὶ ἀπὸλαῖσις γλυκεῖα, γλυκύματα διάφορα καὶ μπιρίαις καὶ κρασί. καθ' ὅλα περιποιοῖσις, ρομάντζο καὶ βροσμά.

Κομμωτήριον ἐν Συῶρην Στελιάνου Γαρουφαλίσθ, πάνθος μύρων καὶ ὀρωμάτων καὶ κομμώσεως πλουσίας, ἂν γυναικεία κῶβη γλῶσσα τὸ σπουδαῖον τοῦ ψαλλίδι, ἐκεῖ δὲ καὶ ἴδιος τμήμα τακτικῆς ψυχρολοῦσίας. Καὶ ὁ κλεινὸς Γαρουφαλίσθ, ἂν καὶ πάμπολλα γνωστῆς, μίτη κᾶν ὄρα ποῦ κομμεῖται, μὰ τὴν ὄρα ποῦ ζουρτρεῖ, μίτη κᾶν περὶ τρεχοῦσις δὲν μίλει πολιτικῆς... ἀριθμὸς πενήντα τρία, ὀρῶμος Ἐκλάς Ἀγγλικῆς.

Ταφῆς κοροδιδάκαλος τοῦ τρέχοντος καιροῦ ἐξέδωκε καὶ Ὀδηγὸν λαμπρὸν περὶ χοροῦ, καὶ ὅστις μᾶθῃ ἀγαπᾷ πῶς πρέπει νὰ δαλάτωρ ἂς δόσῃ μᾶμυσι θραχμὶ τῶν Ὀδηγὸν νὰ πᾶρη.

Ὁ Ρωμῆς γνωστὸν οἷς κᾶνο — πῶς ἵστὸ σπῆζι μου ἀνέθη,
ἵστὸν Νεάπολιν ἀκᾶνο — καὶ ἀπὸ τοῦδε σουαρεῖ:
μὲ ἱεροδοχίῳ Σόδη, — ὅσὸ ἵστὸ λάδι τρεῖς ἵστὸ ῥῶδι,

μὲ Χριστὸν μὲ μὴ μᾶνθα — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μὴ χῆρα δίχως ἀνῆρα, — ποῦταν ἄλλοτε ραμῆ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὁδοῦ τοῦ Προστατίου, κοινοῦτος πωλύς.